

niën dubbele voorziening en waakzaamheid. Van daar moet onverwijld in ons Program het Koloniale artikel in 't staal gezet, en niet genoeg kunnen we ons geluk roemen, dat èn Idenburg èn Colijn ons hierbij zoo gelukkig de hand konden reiken.

Reeds nu mag dan ook gezegd, dat de kans ons een gelukkig slagen van deze Revisie voorspellen komt. Schier een ieder die er zich over uitsprak, was eer tot lof dan tot blaam geneigd, en van een oppositie tegen de revisionistische voorstellen is uit geen hoek van het land een onheilspellend verzet vernomen. Vanzelf kon niet geheel hetzelfde zich bij de Reorganisatie voordoen. Deze toch doelt zakelijk op *wijziging in 't bouwplan*. Hier komt het op 't trekken van andere en van meer belovende lijnen in het grondplan aan. Toch is ook hier geen sprake van twee partijen die zich principieel tegenover elkander zouden stellen. We danken dit hieraan, dat geheel de Reorganisatie feitelijk niet anders bedoelt, dan wat in breeden kring reeds voor een tiental jaren begeerlijk werd geacht, door meer dan één zelfs reeds noodzakelijk werd gekeurd, nu vaster vorm in het Concept erlangde, en als vanzelf algemeene toejuiching mocht ontmoeten. Weerstand moest alleen, en dit uiteraard, geboden worden aan het kortzichtig verlangen, dat bij een enkele op scheen te komen, om in de Statuten der Antirevolutionaire Partij vormelijk niet anders op te nemen dan een copie of nabootsing van wat de drie Liberale fractiën in haar Reglementen boekten. Waar onze organisatie van meetaf bestuursdwang meed, en in de geheel vrije Deputaten-vergadering steeds haar hoogtepunt bereikte, bleef het copieeren van wat men van Liberalen kant in zijn dagorde schreef, voor ons vanzelf uitgesloten. Dit zou een verloochening van ons uitgangspunt zijn geweest, en ons geleid hebben op paden die de onze niet zijn. Het Concept meed dan ook zorgvuldig zulk een slechts door zeer enkelen begeerde denatureering van onzen geheelen politieken opzet. De Deputaten-vergadering moet het middenpunt van onze politieke levensopenbaring zijn en blijven, en wat zich hierom en hierbij organiseert, kan nooit anders dan onder haar hoogheid groeien en bloeien. Een Kiesvereniging, die zich niet onder de Deputaten-vergadering voegen wil, snijdt vanzelf den federalen band af. Het Centraal-Comité is en blijft niet anders dan een *dienend* tusschenlichaam. Maar wie zich niet onder de Deputaten-